

اورا هم سئوغ باشد در مقابل انواع نلشه و کسائی که بمنزله اولاد
 باشند چون اجداد و اعمام و احوال برادران بزرگ و دوستا
 حقیقی هم بشا برایشان باید داشت و بقدر امکان مواسات
 با ایشان باید کرد و در حدیث صحیح است که بهترین نیکوکارها
 انست که شخصی دوستان پدر خود را رعایت نماید و بموجب
 سابقا نموده شد که قرابت روحانی نیز معتبر است با متعلق
 که پدر نفسانی است همین طریقه بلکه زیاده مسلوک باید داشت
فصل نهم در سیاست خدمت حکم عقل خدمت بزرگ دست
 و پای چشم و دیگر جوارح شخص باشد برایشان کار با اعدا نماید
 که اگر نه ایشان باشند شخص را بنفس خود متوجه آنها باید بود
 و البته عضوی از اعضای خود را در آن استعمال باید کرد و اگر
 نه اینطایفه بودی ابواب راحت مسدود شدی و از هر کجاست
 و تزدات متوالی بهیچ صناعت و فضیلت اقدام نمونشد
 نمود و با آنکه سبب بقوط و قار و مهات شود انواع تقب
 و مشقت بشخص عاید گردد پس باید که ایشانرا داعی الهی دانسته

نشا

شک و وجود ایشان واجب اند و با ایشان طریقه رفیق و مدار
 مسلوک دارد و زیاده از حد اعتدال ایشانرا کار نفرمایید و اوقات
 راحت برای ایشان تعیین کنید بر اینه ایشانرا زیر ملاحظه
 و ضعف باشند و داعی طبیعت در جبلت هر کوزه و ملاحظه باید
 کرد که در جوهر فطرت میان او و ایشان اشتراک است و شکر
 الهی حق تعالی ایشانرا موراود داشته بجای باید آورد و برایشان
 جویناید کرد و چنانچه حضرت مسمسکارم اخلاق علیه الصلوات
 و التحیة من الله الخلاق فرموده که در مالکون طیبوسل ایشانرا بر آب
 داشت و چون کسی را برای خدمت قبول کند باید که اولابمعان
 نظر ملاحظه حال او بکند و اگر تجربه درین باب میسر نشود بهر است
 و کسارت استعانت نماید و اصحاب صورت مخالفه و تطبیقات
 متفاوت را اختیار کند چه غالباً خلق تابع خلق است و خلاف آن نادر
 و حکما فرس گفته اند نیکوترین چیزی از زشت صورت اوست و در
 حدیث است اطلبوا المواجه عند حستان الوجوه و فرموده که چون سوس
 بجای فرستید باید که نیکنام و خوب صورت باشد به حسن

Copyright © King Saud University